Acc No - 2899

உ

தேவிசகாயம்.

பழனிச் சிங்காரப்பதிகம்.

சென்னைநகர்ப்பண்டிதை

ஸ்ரீமதி-ம-மனோன்மணியம்மாளால்

இயற்றியது

இஃது - அஷ்டாவதானம்

பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியாரல்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892வருடம்.

கடவுள்துணை

பழனிச் சிங்காரப்பதிகம்

விநாயகர்காப்பு.

அரங்கின்றி வட்டதனை
யாடுவார் போல
இரங்சல் விருத்த
மெழுதுந் - திரங்கொள்ள
"முன்னவனே முன்னின்
முடியாத தேதுளதென்"
றன்னிப் பணிந்தே
னுனை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கத்தனையோர் கணையில்வெலுங் காம
னம்பு விடுவானேற் கலங்கு வேனென்,
றெத்தனையோ தரஞ்சொலியும் பாங்கிய
ரைத் துரத்துவிட்டு மிதக்க மில்லாச், சித்
தனையோ வெனைப்புவியி லிப்படியுஞ்
செய்வானோசேடிநீபோய், அத்தனையே
பழனிமலை வித்தகனைத் தொழுதேயிங்
கழைத்துவாடி. (க)

மதப்பயலா னென்னுவி மாய்கவென்
று மலரோன்றான் வகுத்திட்டானோ, நி
தமென்னு லானமட்டும் வாய்பொத்திக்
கைகட்டி நின்றே சொன்ன, விதமெல்
லா மறந்தையோ பயலார்போ லென்ற
னையும்விலக்கி வைத்தார், இதமாகப்பழ
னிமலைத் துரையிடம்போ யினியொரு
கா லியம்பிடாயே. (உ)

ஒருக்கணத்தி னூறுகணை யுருவிவிவி
ட் டேனழயெனவோடிவந்து, தருக்கிப்
போர் செய்கின்ருன் பூன்வயரே பழனி
மலைச் சாமியென்னை, உருக்கமுடன்பல
ரறியக் கைபிடித்தே யிருந்தவர்தா
னொருத்தாராகில், பருக்குமுலை மாதா
சே யொருவரைநொந் தாவதென்னபாரி
ன் மீதே. (ங)

கன்னலெனுஞ் சிலைவளைத்து நீலமெ
னும் பூவதனைக்கணையதாக்கி, வன்னவு
டல் மெலிந்திடவே யெய்கின்ருன் மா
பாவி வருந்தியேநான், அன்னமதைத்
தூதுவிட்டே னவிதனையவர்பால்வைத்
தபயமென்றேன், என்னடியிப் படிசெ
ய்தும் பழனிமலை வேலர்மன ரங்கிதி
லாரே. (ச)

ஐயோநா னென்னசெய்வே னருமை யாய்ப்பெற்றமக ளலக்கழிந்து, பொய் யோ மெய்யோவென்று நிலைக்கு வந்தா ள் போதமுமைம் பொறியும் போச்சு, கையாலே சைகைசெய்வாள் கணிதர்க ளுங் கைவிட்டார் கருணை கூர்வாய்,வெ ய்யோன்றன் பகைவனைக்கொன் றவர்க் கருளும் பழனிமலை விபுதர்தேவே.

என்னுவி தனைமடிக்க வெய்கின்றுன் கோடிகணையிருட்சொருபன், பன்னாளு மிப்படியே புரிவானே. லென்செய்வே ன் பதைப்பதாவி, நன்னயமாய்ப்பழனி மலைத் துரையிடம்போ யென்றுயரை நவில்வாரில்லை, தன்வினையைத் தானுங்

டீதே யிவ்வுலகிற் பாதவித்துத் தவிக்கி
ன்றேனே. (சா)

கன்னிகையா யிருக்கின்ற காலத்திற்
கைபிடித்துக் கலந்தே சொன்ன, உன்
னதவுன் னதமான ரகசியங்கணிளைந்தா
வி வுருகுதைதயோ, என்னுவி யுள்ளளவு
முனைமறக்கே னென்றெருசொவினிது
சொன்னூர், தன்பெருமை தானறியாச்
சிவகிரியா ரிப்போதென் றனையசெய்
வாரோ. (எ)

வள்ளலரன் கண்ணதனு லவமான ம
டைந்திட்ட மாரனின்று, துள்ளவுட
னுடலமெலாஞ் சல்லடைக்கண் வடிவ
மெனத் துளைத்துவிட்டான், எள்ளளவு

நெஞ்சிதக்க மில்லாதபாவியவ னென் செய் வானோ, அள்ளல்பழ னப்பழனி த் துணையிடம்போ யென்னிலையை யறி விப்பீரோ. (அ)

வேறு.

வேளவன் வந்து வெகுக்ணெ யெய்தா ன், வெகுண்டுநான் கந்தவே ளென்றே ன், தாள்தைப் பற்றி வாயதைப் பொத் தித், தயைசெய வேண்டியதென்றான், வ ளனஞ் செய்வா னினிவரா திருந்தா, வி னியென்ன செய்குவே னேழை, நாளது சொன்ன லெவ்விதஞ் சகிப்பே,னவிலு வாய் பழனிமா மணியே. (கூ)

கோட்டானை மத்தகமேற் சிறிக்கச்சி ணைக்கிழிக்குங் கொங்கை மின்னீர், தே

ட்டாளன் பழனியர்கோன் வந்தென்னை
யணைந்திட்டான் தென்றற்றேரோன், கூ
ட்டாளி செய்துகொண்டான் சந்திரனு
ங் குளிர்ந்திட்டான் குயில்வாய் மூடும்
நாட்டாரு மலர்தூற்றூர் நம்வாழ்விங்
கெவர்க்குண்டு நானிலத்தே. (கo)

சிங்காரப்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயாசாரியர் திருநட்சத்திரம்.

சித்திரைச் சதயமப்பர் சிறந்தவைகா சிமூல, மத்தரைப் பணிசம்பந்தரானிமா மகத்திலந்த, முத்தமிழ் வாதவூரர் முதி யநல் லாடிதன்னிற், சுத்தமாஞ் சோதி நாளிற் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

சைவசந்தானாசிரியர்திருநட்சத்திரம்.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி, லுத்திரஞ் சீர்கொண்மறை ஞான சம்பந்த ரேர்துகன்னிச், சுத்தமெ ய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதித னில், வித்தக மெய்கண்ட தேவர்சிவக தி மேவினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

